

Cum acus magnetica, vi galvanicae obnoxia, simul etiam terrae magnetismo impellatur, nunquam in calculo mensurae faciendo hujus ratio omittenda. Si nihil severitatis reliqui facere vellemus, magnetismi terrestris intensitas pro variabili in calculum inducenda foret, quippe quae suas variationes et diurnas et annuas habeat; sed cum hae variationes, per tempus ad experimentorum seriem quandam absolvendam necessarium procedentes vix aestimandi momenti sint, nec facile foret eidem observatori ejus variationes simul cum mensura virium galvanicarum persequi, vulgo conceditur, constantem illam intensitatem supponere.

Ut etiam magnetismus acus pro constanti supponi possit, adhibenda est acus et ex chalybe duro confecta, et ad satietatem magnetismi perducta, ne periculum sit variationis cuiusdam, ab actione magnetizante fluminis galvanici ipsius oriundae. Quae annon locum habuerit, insuper etiam experimento ipso est explorandum, ita instituendo, ut oscillationes acus, soli terrae obnoxiae, ante et post mensuras peractas observentur, annon celeritate increverint.

¶) De methodo declinationum.

Hujus methodi vel ad calculum vel ad observationem simplicissima instructio videtur ea, ut circulus galvanicus non, ut solet, simplici circuitu fili cuiusdam, sed vel gyris pluribus parallelis sibi lato tractu juxtapositis ejusdem fili, vel una simplici vel in simplicem gyrum flexa lamina metallica sat lata ita jungatur, ut directio gyrorum communis vel axis laminae longitudinalis sit parallela axi acus magneticae declinanda, superne vel infra suspensae. Tum flumine electrico per gyros vel laminam transmisso acus declinabitur, ad eum situm aequilibrii perventura, quo $m \cdot \sin \alpha = i \cdot \cos \alpha$; siquidem m vim illam significat, qua terrae magnetismus acum in meridionalem magneticam reducere nititur, i intensitatem galvanicam, qua acus declinatur, α angulum declinationis. Multis demonstare hanc aequationem